

26.6x24.9	1/4	עמוד 1	העיר עירם - רחובות, ראשון לציון ונס ציונה	02.04.2015	47275727-1
716770	MEON THE MIC	מי און דה מיק	-		

להקה על הראש

ראיון חגי עם האנשים העומדים מאחורי ההצלחה המטאורית של **MEON THE MIC** - מתוך חדרי הקריוקי המעוצבים שנפתחו לפני כשנתיים ברחובות, ואשר משגשג מАЗ את המדינה

ליאת לוי, עמ' 34

26.53x33.43	2/4	34	עמונה 34	02.04.2015 47275914-9
העיר ערים - רחובות, ראשון לציון ונס ציונה MEON THE MIC מיא און דה מיק - 716770				

שנה בכלה

לפניהם ארבעה חברים מאזרע רחובות עוכבו את עכודו. בהם הנוחות בתחום ייסוק מגוונים, כדי לפתח בעיר מקום שטרם נראה כמוו בנוף הבילוי הישראלי: חדר קריוקי מעוצבים ומותאים להקלת הישראלי,PCR קם לו בקהל תרועה רמה, תרתמי משמע, MEON THE MIC, ואין כמעט אדם מרחובות, ראשון לציון או הסביבה שלא העביר במקומות עכבר של שירה, אלכוהול, אוכל טוב ובילוי יוצא דופן. עד מהרה המתחם ברחובות הפך למוקד עלייה לדגל, וגם הסלב הגיעו אליו כדי ליהנות מהعيشון, הטכנולוגיה והתקדמות וביקור מהאויריה והפרטיות.

הazelcha לא נעלמה מעיניהם של המתחרים, ולאחר כמה הוציאו נפתח עסק דומה ברמת החיל בתל אביב. כיוון כבר יש חמיה שהמקומות דומים ברכבי הארץ, וגם בעלי MEON THE MIC הגיעו לשיקו באחרונה סניף שני במרכז הקונצנזוס והברנייה – על הרישות הד'VAZ בנמל תל אביב. במקום החדש, שנוהל על ידי וכיינימ, הושקו כמה מיילוני שקלים ולעומת חדרי הקו נספט במתחם ברחובות, הסניף התל אביבי מציע 10 חדרים, כאשר על הפרק כבר יש תוכנים לעוד שני סניפים ענק חדשים. מי שעוזר מדרים מאחוריו הzelcha האדריה הם כאמור ארבעה חברים מהאזור: ארז רחמה (32), תושב הרחובות המשמש כסמנכ'ל הכספי ומנהלו הקמת הסניפים בשטח. רחמה, שנמצא בוגיות, הינו בוגר החוג לכ-لاقה באוניברסיטה העברית ולשעבר סטודנט סמנכ'ל הכספי ופיתוח עסקים בחברות גדולות; עופר ניקוביץ' (35), נשוי ואב לתאומים, גור בכאר יעקב, משמש כסמנכ'ל, בעבר הואakis וניהל את הבר 'פלורה' ברכבת הרכבת, וניהל מערך קניינות וספקים; משה קוסטי (29), שנמצא אף הוא בוגיות, גור בפלחים ומשמש כסמנכ'ל פיתוח עסקים ואחראי על הטכנולוגיות במתחמי. בעבר שימש מנכ"ל פיתוח עסקים בתחום פיננסים והוציאו; אמיר עדן (37), נשוי ואב לבנו וכת, גור בקשרי אונון, ומשמש כסמנכ'ל לשיקק שניהל בעבר את תחום המשקאות בחברת קוקה קולה, ועבד כברצולנה ובhogekong מטעם חברת אל-על.

אויך הכל הzelcha, אתם שואלים? עופר ניקוביץ', שגר במשך שנה כיפון, ראה וחווה בארץ השם העוללה את האובססיה לחדרי K-BOX, חדרים קטנטנים בהם הפנים המעוגנים מוצאים אגרסיות על המים-קרופון, ונדרך. ניקוביץ': "אצלי הכל הzelcha כמעט עכבר לפני גיגיטית. יותר משוררים 'מחבית' ולכון קריוקי היא הוויית בילוי לגיטימית. אין לנו בעיה לשיר ולזעף מול כמה חברים גודלה. הפנים מדרכים

בשנתיים האחרונות עברו בחמאת חדרי הקריוקי במתחם MEON THE MIC שברחובות מעל ל-100 אלף "זמרים", ומה מקום הפך לאלטרנטיבת בילוי מועדף למסיבות רוקחות,ימי הולדת אוירועי גיבוש לחברות. שניים מהאנשים העומדים מאחורי הzelcha – עופר ניקוביץ' ואmir עדן – מספרים איך הכל הzelcha ודברים על החלטה לפתח סניף נוסף בתל אביב, בדרך להביבתם לרשות

מאת ליאת לוי | צילומים: ג'ני גפטו

**היפותים מואוד מרובעים
והבריתה שלהם
מהמציאות ועשית בחדר
הקריזוי הסגורים. שם הם
ישולים להתרפק ולבעט
את עצם, זה מואוד
מקובל שם. כשראיתי את
זה חשבתי שזה מהסיסים"**

הראשונה בחינוי, מה יגרום לו להשתחרר ולשיד לצד חבריהם, משפה או קולגות מהעובדת. מראש ידענו ותכננו את המקום לרשות ארצית לבניינו בסיס יציב ורחב שייעזר לנו להתפתח ולהתרחב".

לפניהם הפתיחה היו חששות? בכלל זאת עזבתם עובדות מכניות יציבות לטובת סוג של הרפלטקה עממית.

אמיר: "אני חושב שישבו טוב יחסית. אולי היו פרפרים בבטן מהתייגשות, אבל יצאנו לפרויקט לבם שלם. הפוטנציאל היה ברור מהרגע הראשון ותמיד היה בנו את הרצון לעשות משהו משלבו. גם כשכירות תמיד הייתה בראשו של עצמאי וניהלה את התקציבים כאילו זה היה כסף שלי. עבדתי ללא הפסקה, כולל בסופי שבוע, ובუיקר בהניתי Aad מכל מה שעשית. ראיתי במיאוז דה מייק המשדר ישידר למה שעשית בשנים האחרונות. אני רוצה לציין שבעוד העבודה בקוקה קולה קרלסברג קיבלתי אינספור הצעות להיכנס לבסוף כזה או אחר, ולא ציתתי. הבוגוס במיאוז דה מייק זה שלא מדובר בעוד בר או מסעדת, אלא בחוויה חדשה לגמרי שהצליחו להביא וליצור בישראל בהתאם לקהל המקומי, עד לפרטים הקטנים ביותר שאפשר לחשוב עליהם".

עופר: "כמוון שהיו חששות כמו בכל דבר חדש שעושים, ובטענה שמדובר בשוק כל תחומי ורוי' אפשרויות. אבל באמת מרובה

במשהו מרגש. עם שותפים מדהימים שככל אחד מהם מקצוען ויצירתי בתחומו, הרגשתי שהסיכויים לכישלון ירדו בצדקה ממשמעותית". מה חשבה הנטיביה הクリזובה? עופר: "אשתי, המשפחה הקרובה וואלי מספר חברים בודדים תמי בו ופרגנו, אבל שאר האנשים הריםו גבה וחשבו שאנחנו מתאבדים לרווחה"

אמיר: "לגביו הסבيبة הקורובה אשתי הבינה את הצער שלי ות-
אבה כי מהרגע הראשון ההורים לא הבינו لماذا אני עושה את
הה, אבל כשהם הגיעו לראות את המקום בפעם הראשונה לكي-
יאת סוף השיפוצים הם נדחו והבינו הכל. החברים התפלאו שא-
ני עוזב חברה יציבה עם אפשרויות קידום, אבל עוזרו בכל מה
שיכלו. כשהמקום נפתח הם הגיעו לאירוע השקעה ופשט הבינו
הכל בביטחון. הם התחילו לחגוג אצלנו ולהביא לחברים נוספים".

מה אתה זורק מהתהנים הראשוניים? עופר: "את האירוע הראשון. זה היה יום הולדת שהגיע אליו במקה. אני זוכר שאחרי רביע שעה בעלת השמחה יצא החוצה עם דמויות אמרה שהחברה לא זורמים. יצאנו כולם החוצה בחרדה, הסתכלנו אחד על השני ואמרנו 'מה לא עשינו בכוון?' אמרתי לחבר'ה שיידגעו החלטנו להכנס קצת צ'יסרים לחדר. אז, למשר כמה שעות, החדר התעורר וזעם ובעלת יום הולדת אמרה שהיה יום הולדת cocciינפי שהיה לה בחיים. אין תחשוש סיפוק גROLE מזאך".

אמיר: "אני זוכך את אידיע ההחלטה שעשיתי למשפחה וחבריהם. זו הייתה הפעם הראשונה שששתת קריוקי בחיי. "גם אנשים יהודים שהגיעו בדרכם מהירופי של המקום, שעוצב על ידי הקבוצה 'פורמולה' וניב שני המוכשר. היו אנשים שהודיעו בכנסייה שהם לא ישירו - רזה מאר ישראלי אמר להגיד 'אני מגיע אבל לא שר' - ובסוף הילך חברי היה אמר לו 'אתה מאר ישראלי גוטלעטן גוטלעטן לא טרומט'."

עופר: "בהתחלת היה קשה להסביר מה זו החויה הזאת, מה זה חדר קריוקי פרטיא ולמה זה טוב. הבנו שלשלטי הוצאות לא יתנו מענה לשיווק שאחנו צריכים לגרום לאנשים לחוות את המוצר ולספה. זיהינו של צורת מקומות ביולי אחרים, למונח 'מפה לאוזן' יש כאן חלק נבדק שיגרום לאנשים לדבר על זה ביוםמחרת. בכך החלטנו להתמקד בזה. גייסנו מובייל דעת קהל מהאזור והענכנו אידועים מסובסדים. אחדי במא שבועות יצרנו תשתיית ויראלית וזה עזר לנו מאוד בפריצאה. גם את עניין איסור העישון היה קשה לאנשים לקבל, אבל זאת ההחלטה שהטורם עשו".

וגם שרים אחרית לגמרי מכל דבר ששמעתי. לא צריך להבין את השפה כדי לידע מה בהם".
דרכו יאלת ניר לויין

"לאוון היזרائيلית שלי ברור שאבחנו שרירים טוב יותר, אבל השא-
לה מה יפני יגיד עליינו. הסגנון המוסיקלי שלהם כולל בעיקר יפנית
 ועוד יפנית. פתאום יש שיר של בריטני ספרס שלא קשור לכלום,
 אבל ביפנית. הם מאר קנאים לשפה שלהם וזה מתבטא גם בתתי-תר-
 בות הקריוקי. אגב, זה ידוע שף הקיבולת של היפנים נמוד יחסית
 והם משתמשים מהר. תן ליפני מיקרופון ובמה כוסות של וויסקי והוא
 ריווה באוריינט"

ספר על חווית קריוקי מגביהה שתתקלת בה שם.

"חקרתי את המקומות האלה לעומק, וכמו ישראלי טוב הצעתי ובי דחפת גם למקומות שלא הייתי אמור להיות בהם. באחד הביקורים הצעתי בטעות לחדר קריוקי שבו ישבו אנשים שמאחר יותר הבנתי שהם מהיאקוזה, עם מה שבראה כמו בערות לירוי. בהתחלה קיבלתי מבט מאיים וצעקות, אבל לבסוף שהיית בראש טוב הם אילשחו זרמו איתך והכניסו אותך לחדר. אחרי שתיתדקות שרנו ביחד את money money של אבא – אני באגלאית והם, איד לא, ביפנית. זה היה חזוי ומשעשע".

מתי הבנתם שאתם מביאים את זה לארץ?
אמיר עדן: "באפריל 2012 עופר התקשר אליו לגביו רעיון עסק שישי
לו. פגישה קצרה הבירה את הפוטנציאל העסק שטמוץ בפרויקט הזה
ויצאנו לדרכ. היום אני יכול לומר לצד שזה מהפרויקטים המרגשים
שעבדתי עליהם. התחלנו לשבת מדי יום כדי להבין את הקונספט,
את התמהיל העסק, ולהתאים את החוויה שעופר הכיר מיפן לקהל
הישראל. לאחר חודשים התפטרתי מהעבודה שלי בקרלסברג והפ-
רוייקט צבר תאוצה מטורפת. בינואר 2013 כבר נקבעו לשיפוצים בס"

ככל כך מהר הלבתם על זה ויעזבתם את העבודות המתגמלות בife הראשין ברחובות".
שלכם?
אמיר: "לוופר ישב הרעיזון הזה בראש כבר מעל לעשר שנים. אצלי
48 שעות לאחר הפגישה איתו כבר חזרתי לו תשובה שאני בעניין.
זה היה נראה לי הדבר וכי טוב והכי נכון ל לעשות, ומכאן התחלנו מסע
ארוד ריחד עם קוממי וארוז".

יכולים פשוט להציג בני אדם רגילים עם חברה הרגילים מהבית".

ככל זאת נדרש לנו איזור עצם.

"מי שזכורה לכוכנו לטובה זאת טהוניה, שהגגה אצלנו את הזכיה
באח גדול. היא הייתה אחת הראשונות שהגיעו אלינו ויחיבור אליה
היה מאד טוב. שני הצדדים התרגשו מאוד וזה היה ערב בלתי נשכח.
הכל עבר בלי סקרים, וטהוניה וחבריה נганו בפרטיות בחדר סגור. זה

י כיף שישי".

עד כמה מדובר בעסק רוזחין?
עופר: "למיון דה מילק יש פוטנציאל רוזחות גובה מאוד.
אנחנו בתקופה שבה את רב הרוזחים אנחנו משקיעים חזרה בע-
סק, ובתשתיות להקמת הרשות, בשיכון וביחס ציבור. אנח-
נו זורעים זרעים שניבו רוזחים גדולים בעתיד ולאורך זמן".
בשנתים הללו קמו לכם מתחדים וחקייניכם. איך אתה מגיבים לד-

אמיר: "זה בעיקר מעורר גאותה. ידענו שיקומו מתחדים ולשחתנו הצלחנו לבנות משהו שונה עם חוויה מיוחדת שהצלחנו לשכפל גם בסביבה תל אביב. תחרות זה בריא ויש מקום לכל לשכפל את מה שאנחנו עשינו. אני מאמין שכאשר יפתחה סניפים נוספים דה מייק אנשים יכירו את המותג ואת החוויה אותה אנו נותנים, ויעשו את החלטות שלהם".

אמיר: "עבדנו על הסניף בתל אביב, בתכנון ובבנייה, קרוב לשמונה חודשים. פתיחת הסניף הזיה מהוות אבן דרך ממשמעותית בהתרחבות חודשים. בטהר כshedover במקום שהיה אחד המועדונים האגדתיים בי-הראשת, בטח כshedover במקום שהיה אחד המועדונים האגדתיים בי-ישראל. זה ממשמעותי מאד ובעל סמליות רבה עבורנו. התגוכות על הסניף מדהימות, הקהל המקומי מפגן מאד ואנשים שמחים שפתחנו להם סניף נוסף ליד הבית. אני שמח להגיד שיצא סניף אפילו יותר יפה מאשר ברחובות. גם שיפרנו את האפליקציה ושידרגנו את כל המערכות, כדי לתת הויה יותר איזוטית ללקוחות".

עופר: "התחברנו לקבוצה של מקצוענים מtower עולמות הבילוי והלילה. קבוצה שיש מאחוריה כבר עשרה מקומות בילוי בתל אביב והרכזיה. אפילונו ביחד איתם את הסניף והתאמנו אותו לסתנה התל אביבית. הסניף הכה את התוצאות החל מהחודש הראשון והפתיע את כולנו. הכוון בראה ורוד אבל לדגע אבחנו לא עוזרים בתכניות קדימה".

עד כמה שוניה הקהל הTEL איברי מזיה הרחובות? אמר: "אם סניף תחת אביב מושדר אליו קהל מכל קצונות הקשת: חוו-ביבי קריוקי, אנשיים שבחיים לא שרואו או חשבו שישירו קריוקי, מס' בות רונקות, אירופאי משפחות ועוד. בסך הכל מדובר באותו הקהל, כי הקהל מאזרד המרכז היה מגיע אליו לרחובות. עיקר ההבדל הוא שב-הTEL אביב שותים יותר אלכוהול באירופאים, ויש הרבה אירופאים שבhem אדם אחד מזמין את החברים ומשלים על כולם, או מפנק את החבר'ה בכמה בקבוקי אלכוהול. בכלל, אנשים שמניגעים לבליות בתל אביב מוכנים להוציאו יותר כסף בזמן הבילוי".

עופר: "אני חושב שהקהל הTEL אוביי פתוח יותר להתנסות חד-שה מהקהל הפריפריאלי. אין שבוע שלא מגיע אליו טרנד חדש בעיר, עם טעמיים חדשים ומוצריים חדשים מהעולם. זה אחד הדברים שתדרם לוויראליות המהירה של הסביבה החדש".
באיזור עיר התחרויות יותר גדולה, בTEL אובי או ברחוובות? צמיה: "ריבוי ריביות ריבוי תרבות ריבוי יהודים. יתר מכך ברמ"ל

**למה בחרתם דזוקא הרחובית ולא במקומות פילוי מובהק כמו תל
אביב מהותה חלה?**

אמיד: "רחובות היא עיר בילויים רצינית, היא מרכזת אליה בלינים מאזר גדור יחסית והיא גם בגישה מאה. בנוסף, שני שותפים הם מה עיר ועופר, שהביא את הרעיון, היה בעליים של אחד הבראים המוצלחים בעיר, כר שהרגשנו בmarginالي שלנו".

עופר: "בניבו את המקום ואת התשתיות הטכנולוגיות והשיווקית מראש בכדי להפוך לרשת. החלטנו להתחילה דוקא ברחובות כי הגי-שה הייתה שיכליה בפריפריה חייב לתפוס גם בעיר הגדולה, ולא הפוך. אני מוד שמח על ההחלטה. יתרן מוד שם היינו פותחים בתל אביב וההצלחה הייתה מהירה יותר לא היינו מגיעים למועד מאופיין ומדויק כמו היום".

אבל לא האששנים אפוא מוקם שי קריוק זוקא בעי' שיזען
בחאפלות ובכך עבל תושב עני מחזק מיקרזפין בביתו?
אמיר: " ממש לא. האמננו שהחוויה שאנחנו ביתן תצא מגבולות העיר
ותביא אנשים מרחוק יותר. אמנים לא ציפינו שקהל מתל אביב והסביבה,
או מירושלים, יגיעו אליו ויהפוך לקהל קבוע כל כך מהר, אבל ידענו
שהחוויה עצמאית. הקהל שכיוונו אליו זה לא קהל קריוקי קלאסי, או
הקהל הראשון שעולה בראש כשבועיים את המילה קריוקי".
יעופר: " בין אם מדובר באדם שמצויע מהעדת התימנית או באדם
שודדי זה לא העניין. ההנחה אומרת שאחד הדברים הראשונים שאנחנו
אהבים לעשות בחיים זה לשיח. אפילו האנשים שמתקשרים למשט'
ירה כשאותם הוגגי קריוקי שרים בחצרות אהבים לשיח, ואנחנו בעצם
הצלחנו להגשים לכולם את החוויה. לבוא לחדר סגור ומבודד עם הח'

בר'ה שלח, בלי הבלגן בבית, בלי משטרת ועם אווירה אחרת". אמיר: "מהבדיקות שעשינו הגיעו לקריווק השתנה רבות בשנים האחרונות. מחויה ששמרה לחצרות בתיים עם נרגילות, זה הפך להיות בילוי לגיטימי כשנפגשים עם חברים. בכך גורם לאפלות המskins שלבו משדר אווירה שונה. העיץ, המוסיקה בחללים המרכזיים, האיסור לעשן במתחים והירידת הפרטים הקטנים יוצרים הויה שלמה רוחקה מאוד מהאפלות בבתיים".

ריבוי תוכניות הריאלית של שירות השיפוט עליהם?

אמיר: "התוכניות בטלווייזיה הביאו את השירות החובבנית לtower הסלון של כולנו. פתאום כל אחד רוצה ויכול להיות זמר, גם אלו שלא חישבים שיש להם קול יפה. מוסיקה זה הדבר הכי משחרר שיש. זה מוציא את ההרגשה הלא טובה וממלא אנרגיות חיובית".

**בשנתים האחרזנות הגיעו גם לא מעט סלבס למתחם ברחוות.
מה אתם יכולים לספר לנו על בד?**

עופר: "ישנם סלבס רבים שטגיים, ועל חלק גדול מהם אනחנו לא
רוצים לספר כי המוטו שלבו הוא שמה שקורה במיון בשאר מיון.
זה אחד המקומות היחידים שבהם סלב יכול להגיע עם החברה שלו
ולתת给她 ארלי ייירל היירל ברוי ייירל להפניה צו ליזיינית מלתי. תרבות